

Чернігівський національний педагогічний університет
імені Т. Г. Шевченка

Наукова бібліотека
Науково-бібліографічний відділ

Віктор Миколайович Костарчук
(1918-2001)

Біобібліографічний покажчик

Чернігів
2016

УДК 012:51
ББК Я19:В1
К72

Уклад. Н. П. Шуляр
Відп. ред. Г. Г. Макарова

Віктор Миколайович Костарчук : біобібліогр. покажч.
/ уклад. Н. П. Шуляр ; відп. ред. Г. Г. Макарова. – Чернігів,
2016. – 20 с.

Біобібліографічний покажчик «Віктор Миколайович Костарчук» складений працівниками науково-бібліографічного відділу Наукової бібліотеки ЧНПУ імені Т. Г. Шевченка.

У покажчику вміщено біографію та список опублікованих праць Віктора Миколайовича Костарчука, ректора, кандидата фізико-математичних наук, професора, відмінника народної освіти України, фахівця в галузі математики Чернігівського державного педагогічного інституту.

УДК 012:51
ББК Я19:В1

© ЧНПУ імені Т. Г. Шевченка, 2016

Від упорядників

Біобібліографічний покажчик «Віктор Миколайович Костарчук» продовжує серію «Наукова спадщина викладачів ЧНПУ імені Т. Г. Шевченка». Він містить відомості про науковий та методичний доробок ректора, кандидата фізико-математичних наук, професора, відмінника народної освіти України, фахівця в галузі математики Чернігівського державного педагогічного інституту.

До покажчика увійшли опубліковані праці: підручники, навчальні посібники, статті з періодичних видань, збірників наукових праць, матеріалів науково-практичних конференцій та з інших джерел.

Біобібліографічний покажчик складається з таких розділів:

- Геній математичної думки
- Спогади Віктора Миколайовича Костарчука
- Хронологічний покажчик праць Віктора Миколайовича Костарчука
- Публікації про Віктора Миколайовича Костарчука
- Іменний покажчик співавторів.

У покажчику дотримано хронологічний характер розміщення опублікованих праць у прямій послідовності. У межах одного року матеріал розміщено за алфавітом назв. Бібліографічний опис і скорочення слів здійснено за чинними в Україні стандартами: ДСТУ ГОСТ 7.1:2006 «Бібліографічний запис. Бібліографічний опис. Загальні правила та вимоги складання», ДСТУ 3582:2013 «Бібліографічний опис скорочення слів і словосполучень українською мовою», ГОСТ Р 7.0.12–2011 «Библиографическая запись. Сокращение слов и словосочетаний на русском языке».

Видання адресовано науковцям, викладачам, учителям, методистам, студентам з метою використання у науково-дослідній, науково-методичній та професійній діяльності.

Геній математичної думки

*...Какой светильник разума угас!
Какое сердце биться перестало!...
Николай Некрасов*

19 липня 2001 року, за місяць до свого 83-річчя, відійшов у Вічність Віктор Миколайович Костарчук – колишній ректор Чернігівського державного педагогічного інституту імені Т. Г. Шевченка (нині Чернігівський національний педагогічний університет імені Т. Г. Шевченка), професор, кавалер чотирьох орденів, людина, яку знали і дуже поважали в наукових та освітянських колах України.

Народився він в місті Костянтинівка, що на Донеччині, в сім'ї вчителя. Батьки – Микола Миколайович і Ганна Яківна Костарчуки, – мовби в його майбутнє зазирали, давши ім'я Віктор. Воно так і буде, адже попереду – довгі роки змагання з долею.

Десятирічка, Харківський університет. У 1941 р. був мобілізований до армії і направлений у Вищу військову школу протиповітряної оборони Червоної Армії. Через дев'ять місяців у званні лейтенанта – на фронт, командиром стрілецького взводу. Потім – командир батареї зенітно-артилерійського полку, заступник зі стройової частини командира окремого зенітного дивізіону, з посади якого в званні старшого лейтенанта демобілізувався у грудні 1945 року.

Хотілося в науку, та було партійне доручення, і Віктор Миколайович працює завідувачем військовим відділом Костянтинівського міському партії, згодом – начальником планового відділу Костянтинівського металургійного заводу імені Фрунзе.

Серце і душа просилися до учнів, до студентської молоді. Багаторазові звернення до Міністерства освіти УРСР увінчалися успіхом: у серпні 1948 р. одержав направлення на роботу асистентом кафедри математики Житомирського педінституту. Звідси й почався відлік педагогічної діяльності. Спершу обіймав посаду асистента, згодом – старшого

викладача і декана фізико-математичного факультету. У лютому 1954 р. Віктор Миколайович захистив кандидатську дисертацію «Дослідження деяких ітераційних процесів», а вже у січні 1955 р. кандидата фізико-математичних наук Віктора Миколайовича Костарчука призначають ректором Чернігівського державного педагогічного інституту.

Ось тут і виправдав він своє ім'я: Віктор – переможець. 27 років – унікальний термін за тривалістю перебування на посаді ректора вищого навчального закладу. 27 років напруженої, кропіткої праці... Перетворення вчительського інституту в педагогічний вимагало нових підходів у викладацькій і науково-методичній діяльності всього колективу, створення міцної навчально-матеріальної бази. Поміркований у рішеннях і діях, вирізняючись масштабним баченням подій і фактів, він до всього підходив з життєво-філософською мудрістю. За час його перебування на посаді ректора професорсько-викладацький склад педінституту збільшився у 5 разів, були побудовані нові навчальні корпуси, спортзал, актовий зал, майстерні, три гуртожитки на 1570 місць. Інститут став центром освітянського життя області.

У кожному вищому навчальному закладі бібліотека вважається осередком науки, навчальної діяльності. Не винятком вона була і в Чернігівському педінституті. У 1966 р. книжковий фонд налічував понад 160 тисяч книг, а за наступні 15 років він зріс у 4,5 рази і нараховував уже понад 700 тисяч примірників.

Вагомим внеском професора Віктора Миколайовича Костарчука у розвиток математичної науки стали його підручники і навчальні посібники для вузів з математики, вищої алгебри, матаналізу та інші наукові праці, які свідчать про високий рейтинг вченого. Наукова діяльність Віктора Миколайовича здобула міжнародне визнання. Йому присуджено грант соросівського доцента Міжнародної Соросівської програми підтримки освіти в галузі точних наук Міжнародного фонду «Відродження».

Самовіддана і багаторічна науково-педагогічна, навчально-методична, організаційна і громадська діяльність

Віктора Миколайовича принесла йому суспільне визнання і авторитет. Учасник Великої Вітчизняної війни, фронтовик В. М. Костарчук нагороджений бойовим орденом Червоної Зірки. За мирну працю – трьома орденами Трудового Червоного Прапора, медалями А. С. Макаренка і Н. К. Крупської та знаком «Відмінник народної освіти». За активну участь у пропаганді наукових і політичних знань В. М. Костарчуку, незмінному тоді Голові правління обласного товариства «Знання», присвоєно почесне звання «Заслуженого працівника культури УРСР». У лютому 1999 року Віктору Миколайовичу була призначена Державна стипендія як видатному діячеві у галузі освіти.

19 липня 2001 року Віктора Миколайовича не стало. Пам'ять про видатного вченого, вдумливого і вимогливого керівника, чуйну і толерантну Людину з великої літери житиме з нами. Доземний уклін йому і велика шана.

Все зроблене Віктором Миколайовичем навіки залишиться в пам'яті тих, хто жив і працював в цю світлу епоху, «епоху Костарчука», хто знав його, кого він навчав, хто вчився і вчитиметься за його підручниками.

Розповідь про В. М. Костарчука була б неповною, якщо хоча б окремими штрихами не відобразити інші грані його таланту. Професор Костарчук – не тільки математик, а й ніжний лірик і гуморист. Свідчення тому – його пісні «Небесные братья» (муз. В. Єдомахи і П. Зуба), «Студентський вальс» (муз. П. Зуба), гуморески «Василь – плюс», «Кажуть...», неопублікована науково-фантастична повість «Хочу бачити завтра» та інші художні твори.

Спогади Віктора Миколайовича Костарчука

Дивно якось створена пам'ять людини: щось забувається, а щось пам'ятаєш все життя. У Житомирському педагогічному інституті з'явився я десь у серпні 1948 р. і тому належу до ветеранів інституту, до "першопрохідців" створення в інституті фізико-математичного факультету. З'явився в інституті в шинелі, у військовому одязі – іншого після демобілізації я ще тоді не нажив. А всю війну прослужив у військах протиповітряної оборони на Центральному фронті ПВО, командував 18-ю батареєю 1751-го зенітно-артилерійського полку 85-міліметрових гармат 54-ї зенітно-артилерійської дивізії на обороні Москви; потім – заступником командира окремого зенітно-артилерійського дивізіону. Разом з авіаційними з'єднаннями, тисячами інших зенітних батарей і наземними військами Москву, як відомо, ми захистили. І, як пам'ять про ці роки і дні, пишаюсь я своєю медаллю "За оборону Москви" й орденом Червоної зірки. Потрапив я в ці війська у зв'язку з тим, що в 1941 році закінчував механіко-математичний факультет Харківського університету. Державні екзамени ми склали вже тоді, коли розпочалася війна. Всіх випускників фізико-математичних факультетів країни за рішенням Головного Командування було направлено терміново в зенітні частини як таких, що можуть швидко опанувати технікою і теорією артилерійської стрільби.

День Перемоги 9-го травня 1945 року я зустрів на Красній площі в Москві. Цього дня забути неможливо. З усіх кінців Москви люди, десятки і сотні тисяч стихійно йшли в центр, до Кремля. Людьми були запружені не тільки Красна площа, а й Манежна та площа Революції, проспект Маркса, всі навколишні площі і вулиці. Це була бурхлива, нечувана, всенародна радість. Незнайомі люди із сльозами на очах поздоровляли один одного, обіймалися, цілувалися. Більше всього дісталось тим, хто був у військовому одязі, їм прийшлося політати в повітрі над морем рук і щасливих облич, їх качали, обіймали, цілували. Ну й мені теж добре дісталось. А ввечері 9-го травня я зі своєю батареєю мав честь брати участь у святковому салюті

на честь Перемоги радянського народу у Великій Вітчизняній війні.

І ось настав мир, і знову постало питання: Куди? Ким бути? Куди йти працювати? В юнацькі роки ким я тільки не хотів стати! І спортсменом, і поетом, і хіміком, і льотчиком, і громадським діячем, і математиком. Спортсмена високого класу з мене не вийшло. Із заводської команди "Сталь" мене досить швидко виставили, коли я пару разів зрізав м'яч у свої ворота. В університеті став непоганим волейболістом, шахістом, відвідував республіканську школу плавання, але високих результатів не домогся. Один час я хотів стати хіміком і в 1935 році, ще до Харківського університету, поступив на хімічний факультет Київського політехнічного інституту (після 9-го класу – тоді це дозволялося) і провчився там аж два місяці. Але потім інститут прийшлося залишити в зв'язку з відсутністю стипендії. У той час стипендію призначали з урахуванням соціального походження, і мені, як сину вчителя (інтелігенція, бач!), стипендії не дали. Досить сталим було моє захоплення письменницькою і, зокрема, поетичною творчістю. Я був учасником зльоту літгуртківців Донбасу, зустрічався з письменником Бабелем, поетом і композитором Богуславським. В університеті певний вплив на мене справив Олесь Гончар, який тоді навчався на літературному факультеті. Я написав кілька оповідань, серію віршів, присвячених знайомим дівчатам. Дівчатам вони подобалися, а журналам і редакціям – чогось не дуже. Один з віршів був присвячений студентці 2-го курсу мехмату Лялі Убийвовк, невеличкій симпатичній дівчинці. Ляля Убийвовк, як відомо, під час німецької окупації стала героїнею Полтавського підпілля, стала українською Зоєю Космодем'янською, була замучена фашистським гестапо. Довгий час на мехматі Харківського університету існувала аудиторія імені Лялі Убийвовк. Найбільш сталим моїм захопленням була, звичайно, математика – чудова наука, яка є основою багатьох інших наук, багатьох галузей техніки, економіки, всього нашого життя.

Людина від тварини відрізняється своїм розумом, своїм умінням невпинно, повсякчасно проводити кількісний і якісний

аналіз навколишнього середовища, кількісний і якісний аналіз кожного процесу в природі. Ще Леонардо да Вінчі говорив:

"Ніякі людські дослідження не можна назвати справжньою наукою, якщо вони не пройшли через математичні доведення. Найбільшу радість тілу дає світ Сонця, найбільшу радість духові – цінність математичної істини".

Наведу ще кілька висловлювань видатних корифеїв науки:
"Тим, хто не знає математики, важко збагнути справжню глибоку красу природи" (*Р. Фейнман*);

"Чиста математика – це поезія логіки ідей"
(*Альберт Ейнштейн*);

"Не можна бути математиком, не будучи і поетом в душі"
(*Софія Ковалевська*).

Тому, попрацювавши після демобілізації з армії у себе на батьківщині, у місті Костянтинівці Донецької області, начальником планового відділу металургійного заводу ім. Фрунзе, я все ж таки звернувся в Міністерство освіти України і був направлений в Житомирський педагогічний інститут для роботи на створюваному там фізико-математичному факультеті.

Створювався факультет, як кажуть, на повністю пустому місці. Ні викладачів, ні навчальної літератури, ні матеріальної бази, ні кабінетів, ні лабораторій. Все треба було створювати повністю, все заново.

І от з'явилися перші викладачі, на перший курс було прийнято перших п'ятдесят студентів. І розпочалася велика, напружена робота по навчанню і по створенню навчально-матеріальної бази факультету. Всі викладачі були молодими, без належного досвіду в організації навчального процесу. Але всі горіли бажанням якнайшвидше і найкраще організувати навчальну роботу. Довелося вчити студентів і самим вчитися методиці, створювати своїми силами навчальні програми, посібники, прилади. В жовтні 1948 р. я був призначений деканом факультету. Чому? Сам не знаю чому. Мабуть, лише тому, що я був серед викладачів найстаршим (мені було вже 30 років!) і мав хоч якісь навички організаційної роботи, як офіцер, як колишній командир зенітної батареї. З завідуючим кафедрою

математики Борисом Ісаковичем Хацетом нам пощастило. Він уже був кандидатом фізико-математичних наук, вчився в аспірантурі і мав деякий досвід організації навчальної роботи, хоч йому було лише 26 років. Тому навчальним процесом, керівництвом роботою викладачів більше займався Хацет, а я – організаційною роботою, розкладами, контролем за роботою викладачів і лаборантів, контролем за роботою студентів і т.д.

Велика робота проводилась в той час і на кафедрі фізики, керівництво якою було доручено Карасеку Євгену Порфір'євичу – теж молодому викладачу, енергійній людині, яка багато зробила по створенню перших мінімальних лабораторій і організації навчальної роботи з курсу фізики.

Роботи було багато, а досвіду не вистачало. Доводилося їздити в інші інститути і вивчати постановку роботи у них. Натхненно працював весь колектив. Я з задоволенням згадую таких викладачів, як Кац Георгій Ісакович, який (вже пізніше) став кандидатом, а далі і доктором фізико-математичних наук, талановитого викладача Польського, викладачів: Дубосарську Р. А., Шмульян Ю. А., Боровльова В. П., Білоус Г. М., Малишеву Т. Г. та інших. Багато студентів факультету теж сумлінно, з любов'ю і натхненням вчилися і працювали, стали пізніше кандидатами наук, викладачами інститутів і середніх навчальних закладів. Згадую таких як Кривенко, Назаров, Нестерчук, Топольницька, Кучер, Кобко і багатьох інших. А з Рафаловським Е. В. доля звела нас пізніше в Чернігівському педінституті, де я був ректором, а Едуард Віталійович почав роботу керівником педпрактики, а потім став кандидатом педагогічних наук, доцентом і довгий час (аж 25 років) був деканом фізико-математичного факультету.

Спогади, спогади...

Я народився в 1918 році. За східним календарем – це рік коня. І всім, хто народжується в такі роки, вищими астральними силами, як кажуть, відміряється єдина спільна кінська доля – все життя працювати, "все життя перти плуга", як кажуть в народі. Мені здається, що і я, і "першопрохідці", і всі викладачі і працівники фізико-математичного факультету

Житомирського педагогічного інституту виконали велику і потрібну роботу по створенню ще одного вогнища, осередку освіти, культури і науки, бо:

"Найкраща насолода, найбільша радість в житті – почувати себе потрібним і близьким людям" (*М Горький*).

"Наука – найважливіше, найпрекрасніше і потрібне в житті людини" (*А. Чехов*).

Шкодную, що серед нас вже немає ряду наших соратників, наших учнів і наших учителів. Немає вже серед нас видатних математиків: академіка Крейна Селіма Григоровича – мого наукового керівника по кандидатській дисертації, професора, доктора наук Шилова Георгія Євгеновича, який довгий час працював професором Київського, а потім Московського університетів і був автором багатьох підручників з математичного аналізу. В армії ми з Шиловим служили в одному 1751-му зенітно-артилерійському полку. Немає вже мого співавтора по підручнику "Алгебра і теорія чисел" Сергія Трохимовича Завало. Другий співавтор, мій близький друг і перший завідуючий кафедрою вищої математики Житомирського педагогічного інституту Борис Ісакович Хацет емігрував у Сполучені Штати Америки. Немає вже кількох викладачів-"першопрохідців": Каца, Польського, Боровльова, але їх значний вклад у створення і розвиток фізико-математичного факультету Житомирського педагогічного інституту ще довго будуть пам'ятати їхні товариші і їхні учні.

В.М. Костарчук

Хронологічний покажчик праць Віктора Миколайовича Костарчука

1953

1. Исследование некоторых итерационных процессов : автореф. дис. на соиск. учен. степ. канд. физ.-мат. наук. – Житомир ; Кривой Рог, 1953. – 14 с.

1954

2. Дослідження деяких ітераційних процесів // Матеріали ювілейної наукової сесії, присвяченої 300-річчю возз'єднання України з Росією. – Житомир, 1954. – С. 98.

3. Исследование некоторых итерационных процессов : дис. ... канд. физ.-мат. наук / Ин-т физики и математики АН УССР. – [Б. м. : б. и.], 1954.

4. Об одном методе решения систем линейных уравнений и отыскания особенных векторов матрицы // Доклады Академии наук СССР. – 1954. – Т. 98, № 4. – С. 531–534.

1956

5. Застосування методу мінімальних нев'язок до знаходження власних чисел матриці // Наукові записки ЖДПІ. – 1956. – Т. 3. – С. 63–76.

6. П'ята обласна Житомирська олімпіада // Наукові записки ЖДПІ. – 1956. – Т. 3. – С. 177–179. (Співавт.: Р. А. Дубосарська).

7. Точная оценка уменьшения погрешности на одном шаге метода наискорейшего спуска // Труды семинара по функциональному анализу. – Воронеж, 1956. – Вып. 2. – С. 25–30. (Соавт.: Б. П. Пугачов).

1957

8. Про підручник з вищої алгебри для педагогічних інститутів // Матеріали конференції викладачів ЧДПІ. – Чернігів, 1957. – С. 32–38. (Співавт.: Б. І. Хацет).

1960

9. Курс вищої алгебри : підруч. для фіз.-мат. ф-тів пед. ін-тів УРСР. – Київ : Рад. шк., 1960. – 456 с. (Співавт.: Б. І. Хацет).

10. Метод нормальных хорд решения линейных операторных уравнений // Труды семинара по функциональному анализу (Ростов. на Дону и Воронеж. ун-ты). – [Б. м.], 1960. – Вып. 3–4. – С. 54–76.

1961

11. Контрольні роботи з вищої алгебри : для студентів-заочників спец. «Математика і креслення». – Київ : Рад. шк., 1961. – 26 с. (Співавт.: Л. М. Вивальнюк).

1962

12. Про можливе і неможливе в геометрії циркуля і лінійки. – Київ : Рад. шк., 1962. – 125 с. (Співавт.: Б. І. Хацет).

1964

13. Курс вищої алгебри : підруч. для фіз.-мат. ф-тів пед. ін-тів УРСР. – 2-ге вид., переробл. і допов. – Київ : Рад. шк., 1964. – 511 с. (Співавт.: Б. І. Хацет).

14. Чернігівський державний педагогічний інститут імені Т. Г. Шевченка // УРЕ. – Київ, 1964. – Т. 16. – С. 147.

1966

15. Про підготовку третього видання підручника «Курс вищої алгебри» для педагогічних інститутів // Тези доповідей та повідомлення ювілейної наукової конференції, присвяченої 50-річчю ЧДПІ. – Чернігів, 1966. – С. 92–93. (Співавт.: Б. І. Хацет).

1969

16. Курс вищої алгебри : підруч. для фіз.-мат. ф-тів пед. ін-тів УРСР. – 3-тє вид., переробл. і допов. – Київ : Рад. шк., 1969. – 540 с. (Співавт.: Б. І. Хацет).

17. Метод координат // Математика : посіб. для факульт. занять у 8 кл. / за ред. В. М. Костарчука. – Київ, 1969. – С. 88–148.

18. Поєднуючи науку з практикою : виступ на III пленумі правління товариства «Знання» УРСР // Трибуна лектора. – 1969. – № 7. – С. 65–66.

1970

19. Вища алгебра. Ч. 1. Лінійна алгебра : тренув. вправи та контрол. роботи для студентів-заочників фіз.-мат. ф-тів пед. ін-тів. – Київ : Вища шк., 1970. – 51 с. (Співавт.: Л. М. Вивальнюк).

20. Вища алгебра. Ч. 2. Алгебра многочленів : тренув. вправи та контрол. роботи для студентів-заочників фіз.-мат. ф-тів пед. ін-тів. – Київ : Вища шк., 1970. – 64 с. (Співавт.: Л. М. Вивальнюк).

21. Университет для учителей // Нар. образование. – 1970. – № 9. – С. 29–31. (Соавт.: И. П. Левченко).

1971

22. Допомога математичних кафедр інституту школам у проведенні факультативних занять // Взаємозв'язок вузів зі школою : тези доп. Третьої респ. наук.-практ. конф. з питань взаємозв'язків вузів зі шк. – Запоріжжя, 1971. – С. 64. (Співавт.: Л. М. Вивальнюк, В. М. Петров).

23. Про можливе і неможливе в геометрії циркуля і лінійки. – 2-ге вид., переробл. – Київ : Рад. шк., 1971. – 128 с. (Співавт.: Б. І. Хацет).

1972

24. Векторні простори і розв'язування задач лінійного програмування : спец. курс факульт. занять з математики в 9-10 кл. – Київ : Рад. шк., 1972. – 208 с. (Співавт.: Л. М. Вивальнюк).

1973

25. Виховна педагогічна практика і формування особистості вчителя // Рад. шк. – 1973. – № 7. – С. 80–85. (Співавт.: І. П. Левченко).

1974

26. Алгебра і теорія чисел. Ч. 1 : підруч. для студентів фіз.-мат. ф-тів пед. ін-тів. – Київ : Вища шк., 1974. – 462 с. (Співавт.: С. Т. Завало, Б. І. Хацет).

1976

27. Алгебра і теорія чисел. Ч. 2 : підруч. для студентів фіз.-мат. ф-тів пед. ін-тів. – Київ : Вища шк., 1976. – 383 с. (Співавт.: С. Т. Завало, Б. І. Хацет).

1977

28. Алгебра и теория чисел. Ч. 1 : учеб. пособие для студентов пед. ин-тов по мат. специальностям. – Киев : Вища шк., 1977. – 397 с. (Соавт.: С. Т. Завало, Б. И. Хацет).

1980

29. Алгебра и теория чисел. Ч. 2 : учеб. пособие для студентов пед. ин-тов по мат. специальностям. – Киев : Вища шк., 1980. – 407 с. (Соавт.: С. Т. Завало, Б. И. Хацет).

30. Математика : посіб. для пед. ін-тів. – Київ : Вища шк., 1980. – 400 с. (Співавт.: В. Н. Боровик, Л. М. Вивальнюк, Ю. В. Костарчук, З. Г. Шефтель).

1991

31. Границя як фундаментальне поняття математичного аналізу // Тези доповідей міжвузівської науково-практичної

конференції, присвяченої 75-річчю Чернігівського державного педагогічного інституту ім. Т. Г. Шевченка. – Чернігів, 1991. – Ч. 2. – С. 22–24.

Публікації про Віктора Миколайовича Костарчука

Вивальнюк, Л. Організатор, педагог, вчений : про В. М. Костарчука, ректора ЧДПІ / Л. Вивальнюк // Десн. правда. – 1996. – 10 верес.

Зроблене ним не забудеться : [некролог] : [проф. В. М. Костарчук (19.08.1918–19.07.2001) – колишній ректор ЧДПУ ім. Т. Шевченка] // Десн. правда. – 2001. – 21 лип.

Калібаба, Д. Костарчук Віктор Миколайович / Д. Калібаба // Відомі діячі культури, науки, політики Чернігівщини / Д. Калібаба. – Чернігів, 1998. – С. 113.

Коваль, І. К. Душею молодий і справедливий : [постать Віктора Миколайовича Костарчука] / І. К. Коваль // Вісник Чернігівського державного педагогічного університету. Серія: Педагогічні науки / Чернігів. держ. пед. ун-т ім. Т. Г. Шевченка. – Чернігів, 2009. – Вип. 60. – С. 21.

Кузьомко, Л. М. А з вигляду такий грізний : [постать Віктора Миколайовича Костарчука] / Л. М. Кузьомко // Вісник Чернігівського державного педагогічного університету. Серія: Педагогічні науки / Чернігів. держ. пед. ун-т ім. Т. Г. Шевченка. – Чернігів, 2009. – Вип. 60. – С. 26.

Математична школа Чернігівського державного педагогічного інституту-університету імені Т. Г. Шевченка : [Костарчук Віктор Миколайович] // Вища педагогічна освіта і

наука України: історія, сьогодення та перспективи розвитку. Чернігівська область / ред. рада вид.: В. Г. Кремень (голова) [та ін.]; редкол. тому: М. О. Носко (голова), В. О. Дятлов, О. Д. Бойко; відп. ред. А. М. Боровик; кол. авт.: А. К. Адруг, Т. П. Демченко, В. О. Дятлов, О. Б. Коваленко [та ін.]. – Київ, 2012. – С. 106–107.

Мурач, М. М. Спілкування продовжується : [постать Віктора Миколайовича Костарчука] / М. М. Мурач // Вісник Чернігівського державного педагогічного університету. Серія: Педагогічні науки / Чернігів. держ. пед. ун-т ім. Т. Г. Шевченка. – Чернігів, 2009. – Вип. 60. – С. 27–28.

Носко, М. О. Багатогранний талант : [постать Віктора Миколайовича Костарчука] / М. О. Носко // Вісник Чернігівського державного педагогічного університету. Серія: Педагогічні науки / Чернігів. держ. пед. ун-т ім. Т. Г. Шевченка. – Чернігів, 2009. – Вип. 60. – С. 5–11.

Почесною грамотою обласної ради нагороджено Костарчука Віктора Миколайовича – професора кафедри матаналізу Чернігівського державного педуніверситету // Десн. правда. – 1998. – 1 верес.

Рафаловський, Е. В. Щаслива підказка : [постать Віктора Миколайовича Костарчука] / Е. В. Рафаловський // Вісник Чернігівського державного педагогічного університету. Серія: Педагогічні науки / Чернігів. держ. пед. ун-т ім. Т. Г. Шевченка. – Чернігів, 2009. – Вип. 60. – С. 20.

Явоненко, О. Щедрий ужинок на освітянській ниві : (80-річчя з дня народження Віктора Миколайовича Костарчука) / О. Явоненко // Десн. правда. – 1998. – 20 серп.

Іменний покажчик співавторів

Боровик В. Н. 30
Вивальнюк Л. М. 11, 19, 20, 22, 24, 30
Дубосарська Р. А. 6
Завало С. Т. 26, 27, 28, 29
Костарчук Ю. В. 30
Левченко І. П. 21, 25
Петров В. М. 22
Пугачов Б. П. 7
Хацет Б. І. 8, 9, 12, 13, 15, 16, 23, 26, 27, 28, 29
Шефтель З. Г. 30

Зміст

Від упорядників.....	3
Геній математичної думки.....	4
Спогади Віктора Миколайовича Костарчука.....	7
Хронологічний покажчик праць Віктора Миколайовича Костарчука.....	12
Публікації про Віктора Миколайовича Костарчука.....	16
Іменний покажчик співавторів.....	18

Серія «Наукова спадщина викладачів ЧНПУ
імені Т. Г. Шевченка»

**Віктор Миколайович Костарчук
(1918-2001)**

Біобібліографічний покажчик

Відповідальна за випуск *Ганна Григорівна Макарова –
директор Наукової бібліотеки
ЧНПУ імені Т. Г. Шевченка*

Укладач *Н. П. Шуляр*
Комп'ютерний набір *Н. П. Шуляр*

Наукова бібліотека Чернігівського національного педагогічного
університету імені Т. Г. Шевченка
вул. Гетьмана Полуботка, 53, м. Чернігів 14013
тел 8 (04622) 3-70-64 e-mail: biblioteka@chgpu.edu.ua